

TINNYE INFÓ

2016/12

TINNYE község havonta ingyenesen megjelenő információs lapja

Eredményes az idei első vis maior pályázatunk!

(2. oldal)

Megszűnt a Közösségépítő Bizottság (KB)

önkormányzati hírek
(2. oldal)

"...oktatunk, ismeretet terjesztünk és utána szórakoztatunk."

Dobai Benedekkel
beszélgettünk
(4. oldal)

Eredeti barokk festés a katolikus templomban

(10. oldal)

Az 1956-os tragédia Tinnyén

(11. oldal)

Tinnyei újság már az interneten is!

(12. oldal)

TINNYEI BETLEHEMES

Tóth Jánosné Héregi Eszter

A bábtáncoltató betlehemezés az 1900-as évek körül – bár szórványosan más helyeken is előfordult – csupán három területen volt jellemző Magyarországon: a Balaton környékén, a Felső-Tisza vidéken és az Esztergom környéki településeken. Sajnos túl sokat nem tudni a szokás eredetéről, annak történeti múltja még nincs felderítve.

(folytatás a 3. oldalon)

**BOLDOG, BÉKÉS,
ÁLDOTT ÜNNEPEKET
KÍVÁNUNK MINDEN KEDVES
OLVASÓNKNAK!**

TINNYE INFÓ – ÚTRAVALÓ

Krix Lajos, polgármester

Kedves Tinnyeiek, Kedves Újságolvasó!

Tinnyét immár több mint 1800-an lakják. Az elmúlt 15 éven át folyamatosan növekedett a lakosság száma. 2016. év elejére elértük az 1823

főt. Ekkora létszámú településen már többféle információátadásról szükséges gondoskodni.

Tinnye község képviselő-testülete a 2016. októberi ülésén döntött arról, hogy útjára indítja Tinnye Infó néven a helyi újságot. Ez a havonta megjelenő újságot. (folytatás a 2. oldalon)

A TINNYEI GÖDÖR TÖRTÉNETE

a Petőfi Sándor utcai aszfalt beomlás rövid története

A Petőfi Sándor utcában – a máig ismeretlen eredetű gödör betemetését követően – néhány hete visszaállt a közlekedés megszokott rendje. Ez az átmeneti intézkedés a közeledő tél miatt szükségzerű volt, de azért reméljük, hogy tavasszal, ha az idő engedi, gondosabb figyelmet kap majd ez az ideiglenesen a beton alá temetett probléma.

Ránk vár még ugyanis tavasszal a végleges helyreállítás, ami szintén teljes

útzárat fog jelenteni. Még ha a tervek és a reményeink szerint is sokkal rövidebb ideig, mint azt az utóbbi időben tapasztalhattuk.

Az alábbiakban áttekintjük, mi is történt a legutóbbi lapszámunk megjelenése óta.

2016. november 8-án a helyszínen járt az esztergomi Régió TV, aki tudósított a kialakult helyzetről.

A televízió kérdésére az interjú során

Krix Lajos vázolta a kialakult helyzetet és a tinnyei önkormányzat álláspontját.

Az illetékes társaságok vezető beosztású képviselői, Balogh Zoltán (DMRV zrt.) és Magyar László (Magyar Közút Nonprofit zrt.), a helyszíni szemle során tárgyaltak a probléma lehetséges megoldásáról. Végül megszületett a megegyezés, amely tekintettel a közelgő téli időszakra egyelőre csak átmeneti. A végleges burkolatot tavasszal kapja meg az útszakasz.

Kérdésünkre a DMRV zrt., szintén a (folytatás a 12. oldalon)

ÖNKORMÁNYZATI HÍREK

Krix Lajos polgármestertől

Vis maior pályázat

Krix Lajos polgármester elmondta, hogy az önkormányzat idén több vis maior pályázatot nyújtott be. Ezek a pályázatok csak a károk helyreállítását teszik lehetővé, de arra nincs mód, hogy az így elnyert pénzeket többlet fejlesztés történjen. „Ennek ellenére szeretnénk aszfalt burkolattal ellátni az azzal még nem rendelkező utakat, még akkor is, ha ehhez az önkormányzatnak saját erő is biztosítani kell.” fogalmazott Krix Lajos.

A polgármester örömmel számolt be arról, hogy a július végi özvíz-szerű esőzések miatt, a Széchenyi utcán, a Rákóczi utcán és a Piliscsabai út menti lejtős területeken keletkezett károk helyreállítására benyújtott (első) vis maior pályázattal igényelt teljes összeg, **56,26 millió forint** elfogadásra került. Ez azt jelenti, hogy ez érintett utcákon keletkezett károk helyreállítási költsége nem községünk költségvetéséből, hanem állami forrásokból fog megvalósulni.

István király úti utcanyitás

A Pest Megyei Katasztrófavédelmi Igazgatóság illetékes képviselője 2016. szeptember 28-án jegyzőkönyvet vett fel az István király utca helyzetével kapcsolatban. A jegyzőkönyvben „*Felhívja a katasztrófa védelem az önkormányzat figyelmét, hogy a helyi építési szabály-*

Krix Lajos, polgármester (fotó: dr. Imre Gábor)

zatnak megfelelően, a lehetőségeihez képest a legrövidebb időn belül annak megnyitásáról gondoskodik.”

A jegyzőkönyv azt is tartalmazza, hogy megoldás a 353. és 354/4. helyrajzi számú ingatlanok megnyitásával lehetséges. Ezek a területek önkormányzati tulajdonban vannak, az érintett lakókkal az egyeztetés megkezdődött, tehát a folyamat elindult.

A polgármester elmondta, hogy az önkormányzat lehetőségei szerint segíteni fog, senki nem kerül az utcára.

Január 21-én újra dísznóvágás!

Az egy évvel ezelőtti rendezvény nagy sikerére való tekintettel újra lesz Tinnyén dísznóvágás. A részleteket keressék majd a következő, 2017. január közepén megjelenő lapszámunkban!

Tinnye Infó – Útravaló (folyt. az 1. oldalról)

ingyenes információs lap reményeink szerint kiegészíti az elektronikus felületeken megjelenő híreket, illetve eljutnak olyan háztartásokba is a friss hírek, ahol nem áll rendelkezésre internet és számítógép.

Ugyanakkor lehetőséget biztosítunk – elsősorban az újság szerkesztője által – bárkinek, hogy megismertetésre alkalmas hírrel a falu közösségéhez eljussanak gondolatai. Biztos vagyok abban, hogy Önök nem csak gyorsan átfutják majd a Tinnye Infót, hanem többször is kézbe veszik, örömmel vagy néha bosszankodva nézegetik a képeket és elmélkednek egy-egy íráson, híren. Azt remélem, hogy a közösségépítést is kiválóan fogja szolgálni az újság.

Igazán üdvözlendő lenne, ha valamennyi korosztály érdeklődve várná a falu híreit minden hónapban, hiszen Tinnye mindennapjaival fogunk találkozni, melynek garanciája lehet a köztünk élő Ladányi Péter szerkesztő is.

Azt kívánom a falunkban lakóknak, hogy adjon biztatást újságunk a tetterős cselekvésre, egymás elfogadására, egymásra figyelésre, szolgálja mindennapjaink tartalmas megélését, az egyén és Tinnye fejlődését.

Tisztelettel:

Krix Lajos, polgármester

ÖNKORMÁNYZATI HÍREK

dr. Imre Gábor jegyzőtől

Megszűnt a Közösségépítő**Bizottság (KB)**

Török Éva (képviselő, KB elnök) 2016. október 14. napjától a Közösségépítő Bizottság elnöki tisztségéről lemondott. Ezért a testület a Bizottságot megszüntette, és módosította a képviselő-testület Szervezeti és Működési Szabályzatát (SZMSZ). A testület döntése a bizottsági struktúrát egyebekben nem érintette, így a másik két bizottság (PB, TB) változatlan személyi összetétellel működik tovább.

Közterület felügyelő

dr. Imre Gábor jegyző kéri a helyben lakókat, hogy a közterület felügyelőt érintő kérdésekben forduljanak közvetlenül a Budakörnyéki Közterület-felügyelethez a 06 23 535 710 / 107 telefonszámon vagy közvetlenül Hadnagy Árpád közterület-felügyelőhöz.

A közterület felügyelő helyszíni bírság kiszabására jogosult, azonban magánterületre nem megy be, ott nincs hatásköre eljárni.

A helyi adók

2017-re a helyi adók nem változnak, jogszabály szerint legkésőbb november 30-ig lehet az új adóévre vonatkozóan (az adózó számára hátrányosan) azt módosítani. Imre Gábor elmondta, hogy az adókból az önkormányzat kedvezményt a vállalkozások számára jogszerűen nem adhat. Kedvezményt kizárólag magánszemélyek, ill. azok meghatározott köre kaphat.

HAGYOMÁNY, HELYI NÉPSZOKÁSOK

Tinnyei Betlehemes (folytatás az 1. oldalról)

A tinnyei bábtáncoltató betlehemezés színpada egy könnyen hordozható kétszintes templom. A világ azonban háromszintes: lent van a jászol, fenn történik a játék, legfölül az angyal röpdös. A bábjátékot élő szereplők tréfás betlehemezési játékkal, sok énekkel együtt adják elő.

A helyi iskolások legutóbb Tóth Eszter vezetésével 2014-ben mutatták be nagy sikerrel a tinnyei betlehemezést Budapesten a Nemzeti Színházban és a Deák Ferenc téren a fővárosi ünnepi rendezvénysorozat részeként.

„Pásztorok, pásztorok, keljünk fel!”

Olyan igazi havas decemberek csak régen voltak. Hidegek. Az utcákon sehol semmi fény. A kis zsúpfedeles házacskák fázósan, sötéten süppedtek a hóba. Csak itt-ott világított egy parányi ablak, ahol a szomszédság összegyűlt tollfosztásra, fonásra, beszélgetésre. A december már az ünnep várásával telt. Nem illett hangosan nótázni, mulatni. Akkor csendültek az áhítatos csendbe a betlehemesek csengettyúi, s zendült a gyermekek éneke: „Csodapásztorok, midőn Betlehembe Csordát őriznek éjjel a mezőbe...”

Slájerné Mancsi néni meséli:

„Mi, leánygyerekek anyáinkkal díszítettük fel szentképekkel, fényes papírral, csutkából babákat készítettünk hozzá. Édesapám az énekeket tanította. Betlehemezni csak hatan jártak, de az utcabeli gyerekek mind ott voltak, az énekeket mind megtanulták.”

Polczer Bözsi néni meséli:

„A betlehem nekem nagyon régi emlékem. Még édesapám készítette nekünk, gyerekeinek, azon a télen, amikor anyánk meghalt. De sokat sírtunk a bátyámmal akkoriban!”

Közelgett a Karácsony, nem is sejtettük, micsoda ajándékot készít nekünk édesapám. Egyszer sötétedéskor értünk haza keresztanyáméktól. Kis házunkat átjárta a borovicskafenyő friss illata. Szóhoz sem jutottunk az ámulattól. Az asztalon állt a betlehem, két gyertya világította meg benne a jászolt, a szent családot, az állatokat. A felső szinten táncra perdültek a pásztorok és az angyalok, tengett a parányi bölcső. Egész este játszottunk, tanultuk az énekeket.”

Polczer Józsefné Gál Bözsi néni:

„Ezzel a betlehemmel járt a férjem és a szomszéd fiúk a szomszédos, meg a távolabbi falvakba is betlehemezni.”

Bözsi néni ma is készíti a szebbnél-szebb babákat a betlehembe. Egy kollekcója a Néprajzi Múzeumban, egy a Szókraténusz játékmúzeumban látható Kecskeméten.

Az egykori betlehemező Oroszi János emlékei:

„Hát én nagyon csintalan gyermek voltam. Amikor belenőttem abba a korba, hogy betlehemezni járhattam, már régen ismertem a játékot, mert a szomszédoknál kíváncsiskodtam mindig, amikor a nagyfiúk tanulták. A mai napig emlékszem mindenre.

Úgy gondoltam, megtréfálom a közönséget. Az ördög ellen harcoló huszárnak ágyút készítettem fa cérnaspulniból. A huszár egy óvatlan

pillanatban előveszi az ágyút, és lelövi az ördögöt. Ilyenkor a sarkunkkal nagyot durrantottunk, a háziak erre persze megijedtek – nem kis örömünkre.”

Valkó Béláné meséli:

„Mi, gyerekek türelmetlenül vártuk a betlehemeseket. Egyszer csak meghallottuk csengőjük csilingelését, mind az ajtóba szaladtunk. Kopogtattak, beköszöntek, kezdődött a játék.

Mi már ismertük a szokást, és nem is a játékra figyeltünk, hanem diót és aprópénzt keresgélünk. Miután édesanyám megkínálta a betlehemezőket mákos kaláccsal, elköszöntek, megfogták a betlehemet, indultak tovább. Ezt a pillanatot vártuk, és a betlehem-szállító fiúk süvegébe dobáltuk az aprópénzt meg az ezüst diót. Csak úgy zörgött a süvegük a sok ajándéktól!”

A visszaemlékezőkkel még a '80-as években készültek az interjúk. Szavaikból kicsendül, hogy a szokás a hosszas készülődéssel, a házról-házra járással, majd az osztozkodással közös foglalatossággal, közös örömmel volt. Összetartó erő, jellemformáló, képességfejlesztő alkalom. Akkoriban a család volt ennek szervezője, majd az adományok révén haszonélvezője. Még a hatvanas évek végén is jártak Tinnyén a Magyarországon egyedülálló kétszintes betlehemmel.

Azóta csak a művelődési ház korábbi bábszakköre vagy a helyi általános iskola tanulói, mint előadást mutatják be itthon vagy meghívott vendégként karácsonyi gyermekrendezvényeken Budapesten.

Tinnyei iskolások betlehemes előadása Budapesten, a Deák Ferenc téren, 2014-ben (fotó: Ladányi Péter)

Dobai Benedek (fotó: Szántó Krisztina)

Tavaly decemberben Tinnyén megmozdult valami. Autentikus népzeneészek és táncosok jöttek Erdélyből, a környékről, Budapestről, de még távolabbról is. Azóta havonta, kéthavonta New York-i, Chicago-i helyszíneken és a világon máshol is szereplő professzionális primásokkal, brácsásokkal, bőgősökkel telik meg kis falunk művelődési háza vagy kocsmája. Igen, a helyi buszjárat menetrendjeiben is szövetkezeti vendéglőnek ismert tinnyei kocsmá, a mi kocsmánk.

Az előadások érdekesítőek és szórakoztatóak, a zene csodálatos, a hangulat magával ragadó. Ugyanakkor a legutóbbi előadást, a műsort, a bulit, tehát az egész rendezvényt az internetnek hála, a világon bárhol élőben lehetett követni. És ami az egészben a legfurcsább, hogy ezt mi, tinnyeiiek ingyen élvezhetjük.

Mi lehet ez? Kik csinálják, hogyan és miért? Számos kérdés, amire a mai világunk működését ismerve nem igazán van válasz.

A rendezvények egyik szervezőjével, **Dobai Benedekkel** beszélgettünk.

Azt látjuk, hogy valami megmozdult Tinnyén. Eddig nem nagyon voltak ilyen népzenei programok, és most meg így, zsinórban.

Ez így is marad, ez a része megmarad. Azt nem tudom, hogy ez Tinnyét megmozgatja-e vagy sem, de az a célja.

Annak a csoportnak, akik ezt csinálják, van Budapesten is egy előlétele, ami egyébként hatással volt a budapesti folk-életre is. Onnan a módszereink egy részét

AUTENTIKUS NÉPZENE TINNYÉN

Dobai Benedekkel beszélgettünk

Cikkünk a teljes interjú rövidített változata, a teljes interjú a <http://tinnye.info> honlapon olvasható [a szerk.]

átmentettük. Miután ideköltöztem, megértettem, hogy ez pont az ilyen kicsi közösségeknek az építésére és egyébként szórakozására való, mint amilyen Tinnye is.

A városban egy másik dologról szólt ez, és engem ott elkezdett zavarni, hogy személytelenné vált. Egy normális táncházunk is 400-500 főre duzzadt és az már nem jó.

Én zenélek is, és van a zenei világban is egy elképzelésem arról, hogy mi a népzene. Azt is és magát a táncházat is el lehet torzítani.

*Itt Tinnyén azt mondom, hogy megközelítőleg azt csináljuk, amit **Csoóri Sanyiék** vagy **Halmosék** negyven évvel ezelőtt vagy ötvennel, tehát*

**oktatunk,
ismeretet terjesztünk,
és utána
szórakoztatunk.**

Itt ezek a dolgok már összeállnak, az a célja, hogy megmozduljon Tinnye, hogy az egész közösségnek legyen egy közös nevezője. Látom Halmos Attiláéknak a tevékenységét a környező térségekben. Az a hosszabb távú perspektíva ebben, hogy itt is lesznek majd emberek, akik saját maguk tudnak zenélni.

*Nem fog mindig **Dumnezeu** jönni, meg azok az erdélyi adatközlők, akikre az elején szükség van, egy idő után kiépül egy saját közösség, aminek megvannak a maga táncosai és zenészei, ezt a kulturális tartalmat ismerő és használni tudó emberek.*

Az első dolog, hogy ezt a tartalmat meg kell ismertetni az emberekkel annyira, amennyire vevők rá. Majd akkor, ha már

van saját igényük arra, hogy ezt használják és már tudják is használni, akkor meg majd igazából ránk nem lesz szükség.

Kik vagytok ti? Ki ez a „csoport”, aki ezeket szervezi?

Hárman vagyunk. **Molnár Árpád Zoltánnak** a neve kiemelt ebben a tevékenységben. Ő az az erdélyi srác, aki a kapcsolatokkal rendelkezik. Nagyon lelkes és az energiáját nagy mértékben teszi bele. Ő egy táncos, a Szentendre Táncegyüttes táncosa, ő most Amerikában táncol még fél évig.

A másik **Szigeti Ádám**, aki szintén táncos, ő a Bihari János Táncegyüttesnek volt a táncosa, de már nem táncol, egyéb dolgai vannak. Tehát most én maradtam egyedül a szervezésre, ezért is lettek ritkábbak a programok. Mindhárman zenélünk is. Ezen kívül hatalmas segítség **Halmos Attila**. Ő rengeteget jelent a környéknek is, mint tanár és mint tudós ember egyaránt, elsősorban pedig mint zenész.

Nálad hogy kezdődött ez az egész?

Kétféle kezdete van. Az egyik kezdete az, hogy az én nagypapám zenélt és táncolt is és ő tinnyei, tehát ez az egész itt is létezett harminc éve.

Egyébként van tinnyei gyűjtés is. Ritka, mert Budapest agglomerációjában nem lehet tájspecifikus dologról beszélni. Nyilván ahhoz már nem lehet visszatérni, de a nagypapám tudott hegedülni és tudott egyébként táncolni is. Innentől én a népdalokat gyerekkoromból ismerem. A második kezdetet a velem kortárs **iff. Csoóri Sándor** jelentette, (a most legidősebb Csoóri Sándortól tanulok, aki az apám lehetne), akivel aztán létrehoztunk egy szórakozóhelyet Budapesten.

(folytatás az 5. oldalon)

BEMUTATJUK...

Autentikus népzene Tinnyén (folytatás a 4. oldalról)

Ez a hétköznapi munkád, ez a szórakozóhely?

A vendéglátás volt sokáig, utána befektetésem maradtak ugyanebből, a végére nagyon sok éttermünk lett. Abból csak egy volt ráfizetéses, amelyik a népzenevel foglalkozott, az összes többi jól működött.

Nekem ez volt az utolsó civil munkám. Más, nem civil munkám az van, meg volt is. Írok, de most már jó sok ideje nem publikáltam semmit.

Miket írsz?

Könyveket. 2010-ben újra kiadtunk egy könyvemet, az egy Csernussal közös könyv.

Nekem utána még volt két verses kötetem, ami hála Istennek megjelent, és vannak még novellák. Most pedig van két regényem, már készen vannak, amit majd egyszer valamikor kiadok, de azért az nem most lesz.

De ez már csak az írásról szól. Tehát itt már nem érdekel az, hogy most azt kiadják, vagy sem, hogy azt most valaki elolvassa-e. Inkább az, hogy én saját magamnak meg tudom-e találni a saját hangomat. Meg tudom-e csinálni azokat az esztétikai meg szemantikai jelenségeket, amiket én írásnak tekintek. És egyébként meg tudtam. Tehát az utolsó regényem az olyan, hogy az jó.

Mi a te hangszered?

Milyen gyakran zenélsz?

A brácsa, és minden nap. Ezt viszont Csoóri Sanyitól tudom, hogy gyakorolni mindenhol kell, mindig. Ha most elmentek, akkor valószínűleg megfogom a hangszerem, és gyakorlok. Ezt mindig kell, folyamatosan és úgy nagyon gyorsan lehet fejlődni.

És mi lett később a városi táncházzal?

Először elkezdtem rossz irányba kísérletezni. A fiatalokkal, ami egyébként teljesen természetes, de ez hibás felfogás volt, őket hamar ki kellett váltanom az öregekkel. Másrészt a nagy számokban egyre nagyobb bulikkal. Ahogy a nagy számokat és az öregeket így összeraktuk

ebben, emlékszem egy robbanásra. Azon a bulin egyszerre olyan 6-700-an lettek, hogy nem lehetett belépni. S akkor világossá vált, hogy van ennek a tartalomnak értéke, csak hát kérdés az, hogy mire fordítod.

Megfigyeltem, hogy az összes ember a Csoóri Sanyitól Halmos Attiláig (de még nagyon sokat tudnék még) harminc évvel ezelőtt a saját kis pénzén, a saját kis lehetőségeik árán kiküzdötték magukat valahogy Erdélybe és akkor ott láthattak ilyet. Akkor azt mondtam, hogy ha ezek az emberek tudtak akkor, a Securitate mellett mozogni 5-600 km-t azért, hogy lássanak egy kis népzene, akkor most ez a 20 km már ne okozzon gondot senkinek és jöjjenek Tinnyére népzeneért.

**Mert azt azért tudni kell,
hogy a városban nincsen
ilyen minőség, ma Budapesten
ezt a minőséget már
nem találod meg.**

Az a lényeg, hogy ha ennyit meg tudtak tenni ezek az emberek, akkor tegyék meg a maiak is azt, hogy legalább Tinnyére kijöjjenek. Aztán sokkal tovább fejlődött ez a dolog, mert rájöttem, hogy ne is jöjjenek ki! Ahogy megtörtént az, hogy itt Tinnyén elkezdett működni, és láttam, hogy a helyi embereket is érdekli, és a számukra ez egy sokkal jobb dolog, akkor úgy gondoltam, hogy maradjanak ott a pestiek, mi meg itt megcsináljuk a saját magunkét és most már teljesen ez a célom. Ide Tinnyére is ki tudtam hozni 300 embert, őket ma már nem akarom ide kihozni. Jöjjenek ki 20-an, mert ad a hangulathoz, de ez nem az ő bulijuk. Ez a helyi emberek eseménye. Persze, nem csak a Tinnyeieké, ez a környéknek is szól.

Dobai Benedek (fotó: Szántó Krisztina)

Azért a tudásért, amit elveszítettünk, el kell menni.

Ti miért nem zenéltek ezeken a rendezvényeken?

Nem véletlenül nem mi zenélünk ezeken az eseményeken. Nálunk adekvátabb személyek csinálják ezt, és ez így is van jól. Ezt nem lehet megfelelő források nélkül csinálni, ketten közülünk a középső Csoóri Sándornak és Halmos Attilának a

Dobai Benedek (fotó: Halasi Barbara)

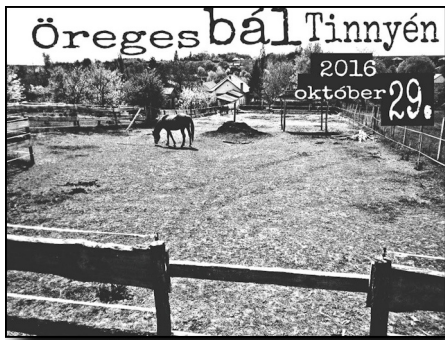
tanítványai vagyunk. Azért hiteles a dolog, mert ezek az emberek hitelessé teszik. Ha Halmos Attilát vagy akár Csoóri Sanyit megkérdezed, hogy mi volt, mikor, melyik tájegységen, akkor megmondják, és az valószínűleg igaz. Tehát van egy átmenekítő közeg. Van a saját kultúránknak egy szerencsés oldala, hogy egy magas küszöböt igényel. Abban a pillanatban, ha ez visszakerül a helyére és apáról fiúra száll, akkor már nem magas küszöb, akkor már mindenkinek természetes dolog. Ahhoz, hogy egy táncházzal tudjál értékelni, alapinformációra van szükség, ennek először meg kell születnie. Mi ezt az alapinformációt próbáljuk most megadni, amitől ez az egész történet értékelhető lesz. Ezért vannak ezek az előadások.

Ha az itteni fiataloknak a nagy része tudná, hogy mire jó ez, akkor mindig ott lenne. Tudnák, hogy egy idő után emiatt nem fognak a kocsmában ülni egész nap és semmit sem csinálni, ha a saját identitásukkal kicsit tisztába jönnek.

Ez a táncházmozgalomból már kezd eltűnni. Most már csak az van, hogy elég néhány ismertető jegyet felmutatni, hogy ez népi dolog. Az, hogy mi a szemléleted

(folytatás a 6. oldalon)

Autentikus népzene Tinnyén (folytatás a 5. oldalról)

Az Öreges Bál plakátja (2016. 10. 29.)

és a minőség mögötte, az már mindegy. Itt nálunk nem, itt nálunk nagyon nem. Itt azok az emberek jelennek meg, akik egyébként New Yorkban lépnek fel vagy akárhol, tehát itt nincs színvonalbeli visszaesés. Azért, mert egyedül ezek az emberek maradtak hitelesek.

A legutóbbi eseményünkön, az **Öreges bál**on, ami egy pénzugyűjtős alkalom volt, láthattuk, hogy mi történik.

Természetesen egy ilyen nemes célhoz csatlakozik minden híres magyarországi zenekar is, a **Tükrös** is megtette azt a gesztust, hogy ténylegesen eljött, amikor megígérte, nem úgy, mint néhányan mások.

Az **Üsztürösök**, nem csak hogy itt voltak és a gázsijukat kiküldik, meg összegyűjtik a pénzt az öregeknek, a zenekar tagjai lelkileg is részesei voltak a szervezésnek. Ők igazán szeretnék, ha ezek az idős emberek ezekből a gyűjtésekből jobban kaphatnának. Ők maguk ki is viszik a pénzt, és olyankor meg is kérdezik azt az öreget, hogy mit vegyenek neki, miben tudnak segíteni.

Szeretek azokkal dolgozni, akik ki is mennek, meg akik komolyan gondolják,

A Mezőségi bál plakátja (2016. 05. 07.)

nem pedig akik azért csinálják, mert muszáj. Jóskáék, az Üsztürösök ezt maguktól is megteszik.

Az erdélyi mozgalmat is viszonylag jól ismerem, van az erdélyieknek egy zenésztalálkozója, ahová nem is nagyon megy magyar, kis magyarországi. Ott ez egy teljesen önszerveződő dologként fölállt, és azért nem láttok körülöttünk alapítványt meg ilyesmiket, bármi olyat, ami hivatalossá tehetne minket, mert akkor az már picit elvesz ebből a teljesen önkéntes értékből.

Az Üsztürösök például meghatározták, hogy ki számít erdélyi táncház-zenésznek. Az, aki már életében legalább egyszer muzsikált ingyen táncházat. Ha most végiggondolod, nem is olyan egyszerű összerakni ezt az egészet úgy, hogy ne sérüljön az a tartalom. Mert az nagyon könnyen meg tud sérülni.

Én egyébként büszke vagyok arra, hogy eddig itt nem sérült, itt Tinnyén állt össze a legjobban.

Ez egy olyan magas színvonalú produktum, amiben benne van a zenei minőség, benne van a kulturális tartalom, a megfelelő hiteles emberek, és Tinnyén ehhez még a körülmények is jók.

Persze elmebaj, ha ezt megpróbálok bármilyen gazdasági síkra kivetíteni. Egyetlen alapítvány sem mozgatna meg akkora erőt meg energiát ahhoz, hogy tízhús tinnyeinek jó legyen...

Sokan nem is értik, hogy hogyan működik

Gazdasági alapon így nem is működhetne. Ha végig nézzük, itt nagyon, nagyon sok minden megy szívességi alapon. Ha ugyanazt meg akarod csinálni, amit itt csinálunk, akkor ez kb. másfél millió forintodba kerül. Nekünk is pénzünkbe kerül, de közel nem ennyibe.

Ha az ember elmegy azokra a helyekre,

ahol utoljára maguktól táncházak voltak, tehát nem egy felső szervezés mondta, hogy legyen, akkor láthatja, hogy azok is ennyi embernek szólnak, mint itt. 50-100, maximum 200, és adott esetben egy kis szobában zajlanak. Az a dal, amit már 400-an énekelnek, az egy rock koncert. Egyszerűen nincs lehetőség arra, hogy ezt 4-500 emberrel megcsináld. Én megpróbáltam, mert azt hittem, hogy lehet ezt ilyen tömeggyártásban is nyomni, de nem lehet. Nagyon sokat sérül a tartalom, nagyon sokat. Úgyhogy itt Tinnyén ez nagyon jó.

És a jövő?

A továbblépést nem tudom, hogy mi lesz. Mi az első lépéseket tudjuk megtenni. Tehát ahhoz, hogy ez minél jobban kifejlődjön, ahhoz igazából már a falu kell, ahhoz már a falunak az igénye kell.

Itt Tinnyén érzem a jó szándékot. Tinnyével ugyanaz a célunk. Úgy látom, hogy amióta ez a polgármester van, valamiféle közösséget szeretne építeni.

Szerintem a '80-as évekig Tinnye ugyanolyan volt, mint egy erdélyi falu, ugyanolyan zárt közösség. Sok ember a falu határain belül született, s ugyanúgy halt meg. Hiába Budapest közelsége.

Ezt az egészet a falusiaknak kell akarniuk. Alulról, nem pedig föntről irányítva. Az, hogy egyébként most a polgármester ebben így mellé áll, az jó, de az már nem lenne jó, hogy ha elvenné az irányítást.

Lesz most ez a disznóvágás január 21-én. Az egy jó dolog lesz, volt már ilyen tavaly is. Tavaly ettől függetlenül mi is vágtunk disznót, és ahhoz csináltunk egy táncházat. Most, hogy ha a falu levágja a disznót, akkor vágja! Mi meg majd biztosítjuk nappalra is a zenészeket. Na, ez már egy előrelépés, tehát ez már egy jó dolog. Ez egy olyan dolog, amit nem én találtam ki. Nem én járkálok be az önkormányzathoz, és mondom, hogy vannak még zenészek is az ilyen eseményekhez, hanem a fejükben van.

(folytatás a 7. oldalon)

Meg én is azt látom, hogy a tinnyeieket szórakoztatja. A baj, hogy nem terjed köztük, pedig az elején nagyon kíváncsiak voltak rá.

Van, akit érdekel a népzene

Van, akinek valamit jelent a népzene, az jön. Ezek olyan események, ahova azért Stuttgartból is eljönnek, legutóbb is például. Azért, mert ezek olyan zenészek.

Mi nem a Stuttgartiakat akarjuk, hogy idejöjjenek és hogy ők legyenek többen, bár én szeretem azokat az embereket is, akik hajlandók

1000 km-t utazni azért, hogy Florin-t hallják muzsikálni, de alapvetően ez a tinnyei-eknek van.

Az a lényeg, hogy tinnyei ne 10 legyen, hanem egyszer csak 15, aztán 25, aztán majd az oktatáson vegyék észre, hogy ott akkor meg is lehet tanulni táncolni.

A kocsmában ott vannak már utána, és az jó. Egyébként az az első lépés. Először úgyis inni fognak az emberek velünk. Azért mert ez oda való. Ugyanakkor van egy szervezői dilemma is, mert technikailag a kultúrház sokkal alkalmasabb. Táncosoknak minden szempontból jobb, méretilag, technikailag. De van a kocsmá, a tinnyei kocsmá, amit nyugodtan áttehetsz Szászcsávásra holnap, és ugyanúgy be fognak menni a szászcsávásiak, szóval ez egy teljesen konvertibilis kocsmá. Minden muzsikus, aki itt volt, azt mondja, hogy ez pont olyan, mintha otthon lenne.

Szóval ez a kocsmá ezért nagyon fontos része ennek az egésznek, ettől olyan autentikus. Ez pontosan olyan, mintha ott lennél Erdélyben ezek között az emberek között.

Hogy zajlik egy ilyen esemény?

Délutáni kezdés szokott lenni, csak most halottak napja is volt, és azon a hétvégén az erdélyieknek is vissza kellett érniük. Emiatt most előbb csináltuk azokat a közös dolgainkat, amiket utána szoktunk. Úgyhogy nekem úgy volt vége az eseménynek, hogy hajnali 3-kor vagy 4-

Muzsikálás a Mezőségi bálon (2016. 05. 07.)
hegedű: ifj. Csoóri Sándor, brácsa: Fekete Antal „Puma”, bőgő: Csoóri Bendegúz
Dobai Benedek, Molnár Árpád Zoltán (fotó: Tuba Tóth Eszter)

kor le kellett feküdjek, mert végem volt. Normálisan ez nem így szokott lenni, megvárom a végét.

Reggelig?

Nem, inkább másnap estig. Persze, közben már félig alszom, de azt azért végig kell kísérni.

Most pont fordítva volt ez. Magát a kulturális tartalmat Csiga (Halmos Attila) mutatta be eddig is mindig, és most is az volt az elképzelés, hogy ő fogja. Most azt mondta, hogy ha lehet, most inkább csak muzsikálna, itt a zenekara. Úgyhogy fölment a színpadra és leült. Ami nem baj, ez van, így alakult. Ott előtte azt mondta valaki, hogy ő most nem akarja, akkor mindig van valaki más, aki megcsinálja. Ettől lesz élő meg természetes dolog.

Egyébként tartalmilag szerintem teljesen rendben volt. Tartalmilag a leginkább rendben a palatkai bál volt.

A másik, ami tartalmilag nagyon rendben volt, és egyébként eddig a legsikeresebb esemény is volt, az össz.-mezőségi, amikor a füzesi asszonyok is itt voltak.

Na, az nagyon jó volt. Abban tartalmilag is minden benne volt, két óra után mondtuk, hogy most már menjünk át a kocsmába!

Mivel tudjátok motiválni az erdélyi zenészeket, hogy ők ilyen messzire eljöjjenek?

Valakiket ki kell fizetni közülük, valakiket más módon. Ez ott is egy közösség meg egy mozgalom. Tudják, hogy amikor nálunk fellépnek, ott nem csak egy táncházat csinálnak, hanem mellette valami jó dolgot is. Az öreg zenészek miatt vagy egy faluközösség miatt, de már nem is kérdezik meg igazából, hogy ezt miért csináljuk, hanem tudják, hogy itt most rendben van, amit csinálunk és jönnek. Nekem el is mondták, hogy tök mindegy, hogy ha most nem fizetem ki őket, akkor is idejönnek. Ha kifizetem, akkor is, tehát nem ezen múlik ez az egész történet.

Ettől tud működni egyébként. Ha mindent ugyanúgy meg kéne fizessünk, vagy ha mindennek ugyanúgy ára lenne, mint máshol ára van, akkor egy ilyen dzsemborit összehozni nem is tudsz.

Egyébként meg nem is annyira jó őket elhozogatni.

Az lenne a jó, ha mi mennénk oda, csak mi nem akarunk oda menni.

Én még igen, én még megyek is, de más emberek nem akarnak, úgyhogy most az a választás maradt, hogy idehozogatjuk őket. De ezt sem fogom már sokáig tenni egyébként, mert nem szabad. A szászcsávási az maradjon nyugodtan (folytatás a 8. oldalon)

Autentikus népzene Tinnyén (folytatás a 7. oldalról)

Szászcsáváson.

De Tinnyét hogy viszed Szászcsávásra?

Tinnyét nem tudom, de Tinnyére kell tinnyei. Az lesz a jó, ha lesz már olyan szintű tinnyei zenész, mint egy szászcsávási, csávási zenész.

Mi a megoldás? A jövő generáció, a gyerekek?

Pontosan. Az egész dolog addig működött, amíg Csigáké kiszöktek, gyűjtöttek. Nem volt alapítványuk, nem volt semmilyen hivatalos háttérük, hanem egyszerűen volt egy elhivatottságuk, becsületük.

Csiga szerint kéne egy alapítványt csinálni. Lehet, bizonyos dolgok tényleg jobban mutatnának úgy. Viszont, magának az igazi jelenségnek szerintem nagyobb érvágás. Ő tanít a piliscsabai Páduai Szent Antalban, itt Tinnyén és Pesten is már. Az a lényeg, hogy kapcsolatba tudunk kerülni a gyerekekkel rajta keresztül.

Ez mondjuk most úgy működik, ahogyan egyébként egy alapítványnál is működne. Például Csiga mondja, hogy „Járok át ide Tinnyére, de itt nincs se cselló, se bőgő, se semmi, vegyünk már egy csellót vagy egy bőgőt!”. Akkor elmegyek, veszek egy csellót, és akkor odaadom neki, hogy vigye be az iskolába, és akkor tudnak a gyerekek csellón tanulni. Ez a lényeg. Az

már nem annyira érdekes, hogy egy alapítvány elszámolja-e ezt vagy sem. De ma a többieknek és nekem is az a fontos, hogy a gyerekek tudjanak zenélni tanulni, táncolni tanulni. Lássák, hogy ezt miért tanulják, és erre a fajta szórakozásra is legyen itt most már lehetőségük.

Gyerek táncházat terveztek?

Jó lenne. Ha az ember megnéz egy olyan archaikus társadalmi rendszert, aminek ez a szórakozási forma a sajátja, akkor láthatja, hogy ez ott hogyan épül föl és hogyan működik, mitől van az, hogy egy 1-2-3000 fős falu is ki tud tenni annyi táncost meg zenészt, hogy akár hetente vagy kéthetente lehessen saját táncháza.

Ehhez kell, hogy legyen aprók tánca is, ehhez kell az egész rendszer. Csak az egész rendszert nem lehet azonnal alkalmazni.

Az emberek is megváltoztak nagyon, az elmúlt 50 évben főleg, de az azelőtti években vagy évtizedekben is. Az emberek nem tudják, hogy mitől érzik magukat rosszul, meg mitől ennyire gyökértelen meg parttalan az egész életük, mert nem ismerik a saját kultúrájukat, mert nem tudják, hogy mik a válaszok a kérdésekre, pedig azok egyébként ott vannak. Nem biztos, hogy vissza lehet őket vezetni ezekhez a válaszokhoz, de megpróbáljuk.

Azt gondolom, hogy az emberek bajban vannak. Nemcsak Tinnyén, hanem általában, a magyar emberek bajban vannak. A bajuk az, hogy nem tudják, hogy hogyan kell élni, fogalmuk sincsen. A kulturális tartalom a lényeg. Az emberekben nem igény nincsen arra, hogy ne legyenek információik ebből a térségből, hanem nem jutunk hozzá ezekhez az információkhoz. Minden problémáikra sem biztos, hogy választ adnak ezek.

Ezek mind közhelyek, a népdalaink ugyanúgy, mint a szövegei vagy a szokásaink. Ezek egyszerű közismert dolgok, de az az egy jellemzőjük megvan, ami a mai világban szerintem baromira

fontos, hogy mindegyik információ befolyásmentes. Tehát, amit egy népdalnak a szövege mond, az valamiért kialakult, valamiért úgy van, valamiért évszázadokon keresztül ugyanúgy csinálták, viszont nem egy cég fizeti. Az összes más ideológia vagy elmélet mögött van valamilyen érdek.

Annyi trend van ma, meg olvashatsz Csernust meg akárkit ahhoz, hogy kapjál választ arra, hogy hogyan kell élni. Csak ezek mögött mind van pénz vagy valamilyen érdek.

A népi tudás az más. A népi tudás az egy alkalmazott tudás, mindegy, melyik részét nézed. Ha azt a szokásrendszert nézed, ahogyan tényleg kezelik a mindennapjaikat, vagy azt, ahogyan szórakoznak, vagy azt, amit tényleg filozófiailag mondjuk a népdalok jelentenek, mindegyikre az a jellemző, hogy ez az érdek nincs.

Az egyetlen érdek a közösség egyben tartása, megtartása, építése.

Ez az egyetlen érdek, aminek mentén ezek a dolgok alakulnak. Ez egy tiszta, a közösség építésére lehetőséget adó dolog, és hogy ha nem csinálod, akkor meg olyan baj lesz, amilyen baj most is van Tinnyén. Amit látok, egy ilyen apátia, hogy nincsen önszerveződés, hogy az embereknek nincsen köze egymáshoz, hanem csak Tinnyeiék, aztán annyi.

Itt is azért van közösségi élet, például a kultúra területén vagy a református gyülekezetben

Tudom, látom. Van a Tinnyei Kulturális Kerekasztal, és azon keresztül minket is be akartak vonni. Érzékelem azt, és a lényeg, hogy vannak különböző irányok és ez tök jó. Az önkormányzat már másodszorra kér meg bennünket, hogy vegyünk részt az ő eseményükön, most ezen részt is veszünk, bár nem bánom, hogy az augusztus huszadikain nem vettünk részt. Az, hogy a pankrátorok (folytatás a 9. oldalon)

HAGYOMÁNY

Autentikus népzene Tinnyén (folytatás a 8. oldalról)

után legyünk, vagy a szamurájbemutató előtt, az nekünk úgy nem menne.

Viszont az biztos, hogy a népi tudás, kultúra az nem fog ártani senkinek, és ebben a hitelesség nagy. Ebben nincsen másnak az érdeke, szerintem ez a legfontosabb.

Ezek a kulturális tartalmak, ezek az információk érdekmentesek.

A népi, ami azt mondja, hogy ezt és ezt csináld, akárhogy gondolkozol, nem fogod senkinek az érdekét abban megtalálni. Egyetlen érdek van, hogy ott abban a közösségben még egy gyerek életben maradjon. És az embereknek meg nagyon sok lelki problémája van, a tinnyeieknek is.

Ha körülnézel Tinnyén, akkor látod, hogy ki mennyi dologgal küzd és nem tudja, hogyan oldja meg. Van megoldás rájuk, csak ezekhez az információkhoz el kell jutni, és akkor utána mindenki jól lesz. Vagy legalábbis jobban, én jobban lettem tőle. A környezetemben, akiknek megpróbálom megmutatni, hogy mit lehet, azok jobban lesznek tőle.

Nincs benne semmi misztikus, az emberek évszázadokon keresztül próbálgatták, hogy hogyan kell élni, és ezeket azért valahogy archiválták. A dologban, a szokásokban, a kultúránkban, a magatartásban.

Működik az évezredek tapasztalat?

Igen úgyhogy ez nem egy öncélú dolog, amit csinálunk, nem egy felforgatás, hogy Tinnyén legyenek bulik havonta és zavarjuk a szomszédokat. Nem házibulit csinálunk, hanem ennek van egy ilyen célja meg üzenete, és meglátjuk, hogy mi lesz a jövője.

Meddig tudjátok ezt így csinálni?

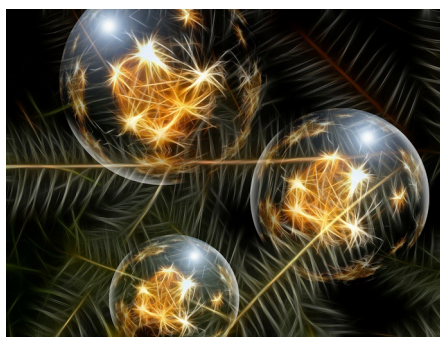
A végtelenségig ezt mi nem csináljuk. Egy ideig, amíg önszervezésből megy, de

egyébként azt látom, hogy mindenhol önszervezővé válik. Tehát a csabaiak mára teljesen maguknak csinálják az eseményeiket és a saját ízlésük szerint. Ez működik. És a csabai modell azért jó, mert már kitermelte a saját zenészeit és táncosait.

Piliscsaba ki tud állítani egy zenekart, el tudnak játszani rengeteg sok mindent, és táncosokat, akik ebből néhány zenére tudnak is táncolni. Ha mi már itt tartanánk Tinnyén, akkor azt mondanám, hogy „Hű de király, hogy ezt öt (vagy tíz) év alatt elértük!”.

Ide is sok munka kell, úgyhogy mi ezt ezért csinálni fogjuk!

(Tinnye, 2016. december 4.)

ÁLLÁS PÁLYÁZAT pénzügyi-számviteli ügyintéző

A Pilisjászfalui Közös Önkormányzati Hivatal a "Közszolgálati tisztviselőkről szóló" 2011. évi CXCV. törvény 45. §. (1) bekezdése alapján pályázatot hirdet a hivatal Tinnyei Kirendeltség **pénzügyi-számviteli ügyintéző munkakör** betöltésére. Az állás teljes munkaidős, helye a tinnyei önkormányzati hivatal (2086 Tinnye, Bajcsy-Zsilinszky út 9.).

A pályázat benyújtásának határideje **2017. január 5.**

A részletes információk a <https://kozigallas.gov.hu> vagy a <http://tinnye.hu> honlapon található.

FÜST MILÁN

MÁLI NÉNI

Komédia két felvonásban.
A PATHÁLIA Miniszínpad
meghívására, a
Kispesti Kisszínház
előadása!

Helyszín: Kossuth Lajos Művelődési Ház, Tinnye
Időpont: 2016.12.17. 18 óra
Jegyár: 1200 Ft
Jegyek kaphatók: Gajdó Delinke
+36203474619, Bátor Angéla
+36203655309

QR-KÓDOK

Több olvasónk kérdezte, hogy mik ezek a cikkeinkben itt-ott feltűnő, furcsa, négyzet alakú, fekete-fehér pontokból álló grafikák. Ezek az ún. QR-kódok.

A QR-kód egy kétdimenziós vonalkód (pontkód), amit a japán Denso-Wave cég fejlesztett ki 1994-ben. Nevét az angol Quick Response (=gyors válasz) rövidítéséből kapta, egyszerre utalva a gyors visszafejtési sebességre és a felhasználó által igényelt gyors reakcióra. Rendkívül népszerű Japánban, ahol számos plakáton, hirdetésen szerepel, és ezeket a kódokat már minden okostelefon képes beolvasni és értelmezni.

Lapunk cikkeiben a QR kódok többnyire a cikkhez kapcsolódó kiegészítő anyagok, információk internetes címeit tartalmazzák. A kódok révén az okostelefonon, táblagépen a beolvasást követően egyetlen kattintással a hivatkozott célra ugorhatunk. Az itt látható kóddal például az internetes enciklopédia, a wikipédia <https://hu.wikipedia.org/wiki/QR-kód> címen elérhető, QR kódokkal foglalkozó szócikkét olvashatjuk el.

(forrás: wikipedia.org)

KATOLIKUS HÍREK

Beszámoló a tinnyei katolikus templom restaurálásáról

A templombelső meszelése előtti feltáró munkák során eredeti barokk festésre bukkant a restaurátor. A szentélyt ezért részletesen megvizsgálták. A boltozaton és a sekrestye felőli falon viszonylag jó állapotban láthatóvá vált az eredeti festés. Az egyházközség pályázaton támogatást nyert a sekrestye felőli fal festésének a restaurálására, mely még ez évben elkészül. Nagy örömeinkre szolgál, hogy ilyen nagy értéket találtunk és sikerült is megőrizni.

Adventi roráték

Hajnali szentmisék kedden ½ 7-kor: **december 6-án, 13-án**, az utolsó pedig december 20-án.

Karácsonyi szertartások rendje a tinnyei katolikus templomban

December 24-én, Urunk születésének főünnepén az „éjféli” szentmise 22 órakor kezdődik.

December 25-én, karácsony első napján déli 12 órakor lesz szentmise.

(fotó: Ladányi Péter)

December 26-án, karácsony másnapján 17 órakor igeliturgiát tartunk..

December 31-én az év végi hálaadó igeliturgia szintén 17 órakor kezdődik.

Január 1-jén, újév napján 17 órai kezdettel ünnepeljük a szentmisét.

Áldott karácsonyt és szép adventi készüléket kívánok minden Kedves Olvasónak!

(fotó: Ladányi Péter)

REFORMÁTUS HÍREK

CSOMA ÁRON, REFORMÁTUS LELKÉSZ

Adventi koncert a tinnyei református templomért

2016. december 9-én 18:30 órai kezdettel, a tinnyei református templomban adventi koncert volt Bakos Kornélia és barátai előadásában.

A jótékonyági koncert bevételeit a tinnyei református templom felújítására

Adventi koncert (fotó: Ladányi Péter)

fordítják. Közreműködtek Bakos Kornélia és barátai, valamint a Perle della Musica Kamarazenekar. Az est folyamán reneszánsz, barokk és karácsonyi dallamok csendültek fel.

Köszönjük, hogy Ön is eljött és egy kellemes adventi estét tölthettünk együtt!

Gyermek-karácsony

A református templomban december 18-án, vasárnap 16:00 órától gyermek-karácsonyi ünnepség, majd ezt követően szeretet vendégség a gyülekezeti házban (Dér iskola).

Szentesti áhítat

A református templomban december 24-én, szentestén, 16:00 órakor

szentesti áhítat Bakos Kornélia művésznő közreműködésével.

Karácsonyi Istentisztelet

December 25-én és 26-án (Karácsony első és második napján) 09:00 órakor istentisztelet úrvacsorai közösséggel.

Óévi esti áhítat

December 31-én 16:00 órakor óévi esti áhítatra hívunk mindenkit.

Újévi istentisztelet

2017. január 1-jén, reggel 09:00 órakor újévi istentisztelet lesz a tinnyei református templomban.

A TINNYEI SORTÚZ 1956. DECEMBER 22-ÉN

Fegyvertelen tömegbe lövetni emberiség elleni bűncselekmény, ami nem évül el. Az '56-os forradalom leverése, 1956. november 4., és 1956. december vége között Magyarországon kb. 50 ilyen eset történt, amelyek összesen több száz halálos áldozatot követeltek. Nem sokan tudják, de 60 évvel ezelőtt, 1956. december 22-én Tinnyén is tragédia történt.

Az Antall-kormány 1993. január 21-én kelt határozatával létrehozta a történelemből álló **Történelmi Tényfeltáró Bizottságot**. A bizottság célja az volt, hogy a történész eszközeivel segítse megállapítani, hogy az 1956-os forradalmat és szabadságharcot milyen megtorlások követték, és kutassa fel a sortűzek elrendelőit és végrehajtóit. A bizottságot 1995. január 1-jével a Horn-kormány megszüntette.

„Sortűznek tekintjük azt az eseményt, amikor felfegyverzett egyenruhás, reguláris alakulat vagy fél-reguláris csoportosulás tüzet ad le a határozott céllal csoportosuló civil tömegre, illetve fegyvertelen civil csoportokkal együtt lévő fegyvertelen egyenruhásokra.”

(Történelmi Tényfeltáró Bizottság)

Az egész aljasságára és gonoszságára mi sem jobb bizonyíték, hogy az egykori kórházi jelentések szerint salgótarjáni sortűz halálos áldozatainak és sebesültjeinek többségét hátulról, tehát menekülés közben érte a lövés. A tinnyei tragédia illeszkedik az akkor

sok helyen bekövetkező megtorlások sorába. Azokat jóváhagyta, sőt elvárta a pártvezetés. Erre sok bizonyíték található, így például az a Debreceni Katonai Bíróság által hozott ítélet, amely egy termelészövetkezetből kilépett személy halállal végződő bántalmazását jogszerűnek nyilvánította. A forradalom idején országosan jellemző volt, hogy a falvakban sokan léptek ki az erőszakkal szervezett termelészövetkezetekből. A hatalom ezt úgy próbálta megakadályozni, hogy ezeket az embereket a forradalom leverése után gyakran bántalmazással, olykor halállal végződő „elbeszélgetésekre” hívták, ahol ott őket embertelen bánásmóddal, kegyetlenül verték és kínozták, amelyek néha halállal végződtek.

Tinnyén is hasonló dolog történt. A termelészövetkezetből kilépni szándékozó, onnan az ingóságait hazavivő férfiakat (kb. 100 főt) „elbeszélgetésre” a tanácsházára (most a tinnyei önkormányzat épülete) hívták be. Az elbeszélgetés híre nyugtalanságot váltott ki az egész faluban. Elterjedt, hogy a behívottakat bántalmazzák, és lábra kapott az a híresztelés is, hogy a Szovjetunióba akarják őket deportálni. Lehetett benne valami, a tér szélén állt egy teherautó a bentiek elszállítására.

A tanácsházán fogva tartott férfiak aggódó feleségei a tanácsháza előtti térre tüntetést szerveztek, azok szabadon engedését követelve. Amikor a helyi vezetés látta a férfiak kiszabadítását tömegesen követelő asszonyokat, a helyi termelészövetkezet elnöke a közeli Piliscsabáról karhatalmi egységet, ún. „pufajkásokat” hívott rendet tenni.

A karhatalmi egység parancsnoka röviddel a kiérkezésük után kiadta a tömegnek az „Oszolj!” parancsot, de miután az emberek nem engedelmessé váltak, elrendelte a figyelmeztető lövésnek szánt sortűzet. A katonáknak a levegőbe kellett volna

lőniük, azonban az egyikük – egy szemtanú állítása szerint – ittas volt és hamarabb kezdett lőni, mint, hogy a fegyverét a magasba emelte volna. Emiatt egy 20 éves fiatalasszony, Mike Andrásné Payer Gizella a homlokán fejlővést szenvedett, összeesett és a helyszínen meghalt. Egy éve volt házasság, hathetes csecsemő gyermekét később férje új családjával nevelte föl.

Az ártatlan áldozat halálhírére a fogva tartott férfiakat elengedték. Így történhetett, hogy Payer Gizella saját halálával kiváltotta a fogva tartottakat.

Úgy tudjuk, hogy a tragédia körülményeit azóta sem vizsgálták ki hivatalosan, és erre ma már talán nem is nagyon számíthatunk. A tragédiáról, az áldozatról Tinnyén sincs hivatalos megemlékezés, sem emléktábla. A történelemből hosszú ideig, az ezredfordulóig, nyilvánosan nem beszélt senki Tinnyén, még az áldozat neve sem hangzott el.

Legalább mi tinnyeiek gyűjtsünk gyertyát 2016. december 22-én, és emlékezzünk a szerencsétlenül járt áldozatra!

(források:

https://hu.wikipedia.org/wiki/Tinnyei_sortűz;

a Történelmi Tényfeltáró Bizottság jelentése;

Petőfi Népe 1993. 12. 18.;

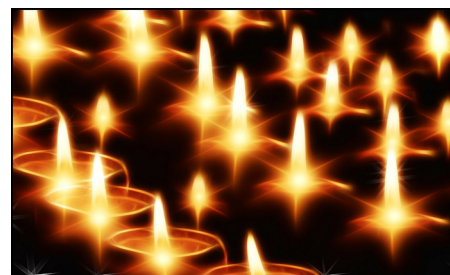
Kahler Frigyes – M. Kiss

Sándor:

Kinek a forradalma?, 1997;

Tinnyei Hírlap, 2000.

november)

A tinnyei gödör (folytatás az 1. oldalról)

helyszínen tartózkodó egyik munkatársa elmondta, hogy az általuk elvégzetett talajfúrások során megállapítást nyert, hogy az útszakasz alatt csak 6.5 m mélységben kezdődik a terhelhető altalaj. Elmondta, hogy véleménye szerint további talajvizsgálatokra lenne még szükség, mert a korábban elvégzett 3 fúrás nem elegendő az alapos munkához, de annak már – mivel ez az ő szolgáltatási terjedelmükbe nem tartozik bele – nem ők kívánják állni a felmerülő költségeit. A jog és a hivatalos szereposztás szerint lehet, hogy igaza van, és csak remélhetjük, hogy ez a végleges helyreállítás előtt megtörténik.

A szakadék szélén...(fotó: Ladányi Péter)

Tíz nappal később, 2016. november 18-án, a kivitelező cég végre megkezdte a munkát. A cég ügyvezetőjétől, Bodó Lajostól megtudtuk, hogy a mostani megoldás valóban csak átmeneti. A legfontosabb, hogy a Petőfi Sándor utcán a forgalom újra megindulhasson, ezért – a közeledő tél miatt – egyelőre beton burkolatot kapott az út. Tavasszal végzik majd el a végső munkálatokat, az út a végleges aszfalt burkolat is csak akkor kerül rá. A szakember azt is elmondta, hogy min. 1 hét technológiai időt várni kell, amíg az út újra járható lesz, addig a betonnak kötnie kell.

Ez végül mérnöki pontossággal így is lett. 2016. november 25-én 10:00 órakor a Magyar Közút Nonprofit zrt. által az út zár – 30 km/h sebességkorlátozással és a 7,5t feletti járművek behajtási tilalmával – hivatalosan is feloldásra került, a menetrend szerinti buszjáratok is a szokásos útvonalon közlekednek. Kár, hogy a munkálatok helyszínén ott maradt építési munka maradványait és a szemetet nem sikerült teljesen eltakarítani. Még ugyanezen a napon telefonon kérdeztük erről a Magyar Közút munkatársát, aki biztosított minket arról, hogy az ott hagyott maradványok eltakarítása is meg fog történni. A kérdés csak az, hogy mikor, mert azok már két hete érintetlenül, ugyanott vannak.

Köztudott, hogy a Petőfi Sándor utcai

A Honfoglalás utca (fotó: Ladányi Péter)

út zár idején a Honfoglalás utcának kellett elviselnie az únyi átmenő forgalmat. A tinnyei gödör miatt így a Honfoglalás utca útburkolatán is jelentős károk keletkeztek. Pár nappal ezelőtt jártunk ott, és már ezen az úton is található egy lyuk (amelyet diszkrétan egy táblával jeleztek), és 5-10 méterenként található egy újabb gödör, egy újabb süllyedés.

Az önkormányzat a Honfoglalás utca rendbehozatalára már be is adta a vis maior pályázatot, a Belügyminisztérium és a Katasztrófavédelem munkatársai napokon belül személyesen fognak ez ügyben szemlét tartani.

Tehát a tinnyei gödör ügye még mindig nem fejeződött be véglegesen.

A Magyar Közút tájékoztatása alapján a végleges helyreállítás legkésőbb 2017. május 15-éig befejeződik. Bízunk benne, hogy ez valóban így is lesz, és tavasszal véglegesen nyugvópontra juthat az ügy. Ezt kissé beárnyékolja az a tény, hogy a szakembereknek a beomlást kiváltó okokat sajnos nem sikerült megállapítaniuk.

PÓTSZILVESZTER a nyugdíjas klubban

Szárzné Palovics Erzsike, a nyugdíjas klub vezetője elmondta, hogy 2017. január 14-én 16 órai kezdettel a nyugdíjas klub pót-szilvesztert tart.

A rendezvényre szeretettel várják az érdeklődőket.

Kiadó: LogiSOL Kft., 2086 Tinnye, Bocskai u. 21.
A kiadásért felel: Szabadi Mercédesz
Felelős szerk.: Ladányi Péter, szerkeszto@tinnye.info
ISSN 2498-8782 (nyomtatott)
ISSN 2498-9002 (online)
Elektronikus újság: <http://tinnye.info>
Facebook fiók: <https://facebook.com/tinnye.info>
Letölthető (.pdf) változat: <http://tinnye.info/lap>
Hirdetés: hirdetes@tinnye.info, +36 70 415 2086
Hirdetési feltételek, ÁSZF: <http://tinnye.info/media>

TINNYEI ÚJSÁG MÁR AZ INTERNETEN IS!

tinnye.info online és facebook

Útjára indítottuk a **tinnye.info online** elektronikus (internetes) újságot a <http://tinnye.info> címen amely folyamatos megjelenéssel, dinamikus tartalommal tájékoztatja az olvasóközönséget.

A <https://facebook.com/tinnye.info> címen elérhető **facebook** fiókunk is, ahol megírhatják véleményüket. Amennyiben érdeklik a Tinnyével kapcsolatos online cikkek, írások és események, kérjük kedvelje facebook fiókunkat és nem fog lemaradni híreinkről.

